

Big Bang Teorisi Evrenin Başlangıcı Ve Yaratılışın Bilimsel İzleri

— muhammed-ridvan-kaya · 08 Temmuz 2025

1929 yılında Kaliforniya Mount Wilson Gözlemevi'nde Amerikalı astronom Edwin Hubble astronomi tarihinin en büyük keşiflerinden birini gerçekleştirdi. Hubble kullandığı dev teleskopla gökyüzünü incelediğinde, yıldızların uzaklıklarına bağlı olarak kırmızıya doğru kayma gösterdiklerini fark etti. Bu gözlem, bilinen fizik kurallarına aykırıydı, çünkü ışık kaynağının gözleme noktasıyla hareket etme yönü, normalde maviye kayarak görünmeliydi. Ancak Hubble, yıldızların bizden sürekli uzaklaştığını keşfetti. Bu buluş, evrenin genişlediği fikrini doğurdu ve Hubble, yıldızların yalnızca bizden değil, birbirlerinden de uzaklaştığını gözlemledi. Bu keşif, evrenin her an "genişlediği" bir süreç olduğunu ortaya koydu. Evrenin genişlemesi, fiziksel bir metaforla anlaşılabilir. Evreni genişleyen bir balonun yüzeyi gibi düşünmek mümkündür. Balon şiştikçe, üzerindeki noktalar birbirinden uzaklaşır. Aynı şekilde, evrende de cisimler, evrenin genişlemesiyle birbiriyle uzaklaşmaktadır. Bu genişleme, Einstein'ın "sabit durum" modeline ters düşüyordu. Einstein, başlangıçta evrenin durağan olduğuna inanmıştı ancak daha sonra bu görüşünden vazgeçti ve bu hatasını "kariyerinin en büyük hatası" olarak kabul etti. Evrenin genişlediğini fark eden Hubble, bu genişlemenin zaman içinde geri dönmesi durumunda, evrenin tek bir noktadan başlamış olabileceğini düşündü. Yapılan hesaplamalar, evrenin başlangıcının "sıfır hacme" sahip bir noktadan patlamayla ortaya çıktığını ortaya koydu. Bu, bilim dünyasında evrenin varoluşunun, bir "Big Bang" ile başladığını gösteriyordu. Bu teori, "Big Bang" adıyla anılmaya başlandı. Aslında, "sıfır hacim" kavramı teorik bir ifadedir. Bilim, insan aklının kavrayış sınırlarını aşan "yokluk" kavramını ancak "sıfır hacimdeki nokta" olarak tanımlayabilir. Gerçekte, bu nokta "yokluk" anlamına gelir. Evren, yokluktan var olmuştur, yani yaratılmıştır. Bu, yaratılışın bilimsel bir ifadesi olarak kabul edilebilir. Big Bang teorisi, evrenin başlangıcındaki bu "yoktan varlık" durumunu bilimsel bir şekilde açıklamaktadır. Big Bang teorisi, evrenin "yoktan var" oluşunu savunmaktadır ve bu materyalist felsefenin temel görüşleriyle çelişmektedir. Materyalistler, evrenin bir "varlık" ve "yokluk" dışında hiçbir şeyden var olduğuna inanmak istemezler. Bu nedenle, Big Bang teorisinin, materyalist filozoflar tarafından başlangıçta kabul edilmesinde zorluk yaşanmıştır. Materyalist astronom Sir Fred Hoyle, "sabit durum" modelini savunarak Big Bang teorisine karşı çıkmıştı. Sabit durum teorisi, evrenin sürekli var olan ve değişmeyen bir yapıya sahip olduğunu iddia ediyordu. Ancak, bilimsel gözlemler ve keşifler, Big Bang teorisinin doğruluğunu kanıtladı. 1948 yılında George Gamow, Big Bang teorisinin evrenin doğuşunu açıklamak için yeni bir kanıt sundu. Buna göre, Big Bang sonrasında evrenin her yanında eşit bir radyasyon dalgası bulunmalıydı. 1965 yılında Arno Penzias ve Robert Wilson, bu radyasyonu keşfetti ve "Kozmik Fon Radyasyonu" adını verdikleri bu dalgalar, Big Bang'in ilk dönemlerinden kalan izlerdi. Bu keşif, Big Bang teorisinin doğruluğunu kesin bir şekilde ortaya koydu ve Penzias ile Wilson, Nobel Ödülü kazandılar. Big Bang teorisinin önemli bir diğer yönü, evrenin başlangıcındaki patlamadan sonra ortaya çıkan olağanüstü düzenli yapıydı. Patlamaların genellikle düzensizliği ve kaosu beraberinde getirdiği düşünülürken, Big Bang, evrenin her yerinde benzer fiziksel yasaların geçerli olduğu bir

düzenin oluşmasına neden oldu. Bu, evrenin büyük bir hızla genişlerken bile düzenli bir yapıya kavuştuğunu gösteriyor. Bu düzenin kontrolsüz bir patlama ile ortaya çıkması, materyalist anlayışa ters düşmektedir. Big Bang teorisinin bir diğer çarpıcı yönü, evrende yaşam barındıran bir ortamın oluşmuş olmasıdır. Yaşamın ortaya çıkabilmesi için belirli şartların mevcut olması gerekir. Bu şartların rastlantısal bir şekilde ortaya çıkması imkansızdır. Teorik fizikçi Paul Davies, Big Bang sonrası genişleme hızının o kadar hassas bir şekilde ayarlandığını belirtti ki, eğer oran biraz daha farklı olsaydı, evrenin yaşam barındıran bir yer haline gelmesi mümkün olmayacaktı. Bu durum, evrenin yalnızca fiziksel yasalarla değil, aynı zamanda bu yasaların arkasındaki bilinçli bir güç tarafından yönlendirildiği düşüncesini akla getirir. Eğer evrenin düzeni bu kadar hassas bir şekilde ayarlandıysa, o zaman evreni yönlendiren bir Yaratıcı'nın varlığına inanmak kaçınılmazdır. Big Bang teorisi, evrenin başlangıcında bir yaratılışın izlerini ortaya koymaktadır. Evrenin sıfır hacme sahip bir noktadan patlayarak genişlemesi, yaşam barındıran bir yapıya ulaşması, fiziksel yasaların mükemmel bir düzenle işlediği bir ortam oluşturması tüm bu bulgular bir Yaratıcı'nın varlığını işaret etmektedir. Bu, evrenin bir yaratılış sürecinden geçtiğini ve bu sürecin ardında bilinçli bir güç olduğunu gösterir. Big Bang, sadece evrenin başlangıcını anlatmakla kalmaz, aynı zamanda evrenin yaratılışının derin anlamını da gözler önüne serer.